

Udvikling, vi gaar i Møde, men saadan er min Mening, og ogsaa jeg vil sige min Mening om den Sag. Dermed mener jeg i Øjeblikket at kunne forlade Spørgsmaalet om Forfatningssagen. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds' (Zahle) Tale kunde ganske vist give mig Anledning til at sige meget, men vi faar jo Sagen forelagt, formentlig om kort Tid, og saa bliver der Anledning for flere og ogsaa for mig til at tage Spørgsmaalet op.

Naar jeg dernæst gaar over til at tale om Finanslovsforslaget, vil jeg udtrykke min Glæde over, at det er lykkedes den nuværende Regering i nogen Maade at løse den anden af de to store Opgaver, som Regeringen har sat sig. Den ene er jo Forsvarssagen, paa hvis videre Løsning Regeringen fremdeles arbejder — jeg kommer senere tilbage dertil —, og den anden er altsaa Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af finansiell Balance. De lykkedes jo i forrige Samling at løse dette Spørgsmaal, vi naaede til en Afslutning paa de Forhandlinger, der kunde og skude føres for at skaffe denne Balance. Jeg glæder mig derover, og straks i Foraaret, da Lødsgeringerne forelaa, udtrykte jeg min Glæde over, at man havde naaet dette Resultat, men det var med megen Sorg, jeg agerter var Vidne til, at man begyndte at kaste Bold med Spørgsmaalet om, vem der bar Skylden for, at vi var kommet til den store finansielle Underbalance i de foregaaende Aar. Naar man naar et saadant Resultat, skulde man, og danavnlige de, som ved Samarbejde har tilbragt Resultatet, helst lade være med at kaste Skylden paa hinanden for de Fejl, der er gaaet forud. Jeg har een Gang i vor pitiske Historie haft megen Indflydelse paa forberede en Løsning af det store Sammenød, den store Konflikt, der var opstaaet mellem os. Det var i 90ernes Begyndelse. De Mænd, som den Gang arbejdede mellem fra begge Sider, baade fra Høj og fra den Side af Venstre, med hvilken Forbindelse søgtes opnaaet, og som nu arbejdede paa at naa det store Resultat, som blev Forliget af 1. April 1894, var den Gang enige om, at vi, naar Forliget var gennemført, skulde gøre vort bedste for ikke at kaste Skylden paa hinanden i Fortiden, og jeg tror, der blev udrettet ikke saa lidt i den Retning. At det ikke lykkedes, skal jeg ikke komme ind paa i Dag, det gemmer jeg til en anden Lejlighed; jeg skal nok senere sige, hvornår Skylden laa. Jeg tror, det havde været rigtigt, om man havde

baaret sig ad nu som den Gang, men det har man ikke gjort, og her ligger en af Grundene til det Nederlag, Højre skaffede sig paa Fyn. Det er nemlig fra den Side, man stærkest har angrebet Regeringen for den finansielle Tilstand, hvori vi var kommet, og disse Angreb har sikkert ogsaa været berettiget, for saa vidt som den Regering, som sidder, til enhver Tid har de bedste Betingelser for at kunne veje for og imod og for at kunne undersøge, forberede og tage Stilling til alt, hvad der kommer til at foreligge. Derfor har de Regeringer, som har siddet siden Systemskiftet i 1901, haft det største Ansvar og skal bære dette Ansvar, og det vilde være uklogt, hvis de ikke paatager sig det og aabent vedgaar, at de har det. Men paa den anden Side har ogsaa andre Ansvar, vi har alle Ansvar for den Tilstand, hvori vi i finansiell Henseende var kommet. Jeg har mit Ansvar, skønt jeg maaske maa være saa ubeskedent at sige, at jeg dog muligvis har været en af dem, som i Tidens Løb stærkest har advaret imod at gaa for vidt paa mange forskellige Omraader, stærkest har paapeget, hvorledes vi skal være forsigtige. Jeg har mange Gange talt for døde Øren, jeg har set, at min Tale ikke nyttede meget, og jeg har vidst — og hvad jeg ikke vidste paa Forhaand, har jeg erfaret —, hvilken ringe Støtte man vilde faa herovenfra, naar man bestræbte sig for, at der kunde føres en sparsommelig Politik.

Nu har man særlig nævnt een Omstændighed, hvorved Skylden for den finansielle Underbalance kastes paa de tidligere Regeringer, nemlig den, at de i alt for høj Grad har opgivet de finansielle Toldsatser. Det er rigtigt, det har man gjort, og desværre har man her i Tinget sluttet sig til Regeringens Standpunkt. Jeg mener, som jeg tidligere har udtalt, at man er gaaet for vidt. Her vil jeg kun gøre opmærksom paa et Forhold, som ikke er fremdraget før; jeg beklager, at man, naar man er gaaet ud og har rejst Anklager i den Henseende, ikke har set sig ordentlig for. Der har i adskillige Aar her i Landet bestaaet en Organisation, der samler Industri og Haandværk. Denne Organisation har virket med stor Dygtighed og stor Kraft. Det er en dygtig Mand, der staar i Spidsen for den, nemlig den ærede Landstingsmand for 1ste Kreds (Holger Petersen), og Sekretæren er det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), som jeg for øvrigt ikke ser i dette Øjeblik. Denne Organisation vedtog allerede